

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת יתרו

אור

השבת מקור הברכה:

בלוחות הראשונות שמות בפרשת יתרו כתוב פרק כ פסוק (ז) זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: (ח) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתְּךָ: (ט) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלַאכְהָ אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עִבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: (י) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה יְקוּק אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְקוּק אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

שאלות

הקשה הגר"א בספר קול אליהו א { ויש לדקדק האי קרא דששת ימים תעבוד מאי קמ"ל, וכי מצוה הוא לעבוד בששת ימים והול"ל זכור את יום השבת לא תעשה כל מלאכה וגו' ועיני ברש"י: **ב** } גם האי כל דששת ימים, וגם כל דיום השביעי מאי בא לרבות, דהא כל היכא דכתיב כל רבויא היא? **ג** } עוד יש להקשות שבלוחות הראשונות בפרשתנו התורה מנמקת מדוע לשמור את השבת (י) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה יְקוּק אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְקוּק אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ: מה ההסבר בזה שהקב"ה נח ביום השביעי שגם אנחנו ננוח? **ד** } היות ועיקר הדרישה לשמירת שבת כיון שהקב"ה נח ביום השביעי מדוע צריך לכתוב את החלק הראשון כי ששת ימים עשה את השמים ואת הארץ אינו שייך לעניין וינח ביום השביעי? **ה** } עוד יש להקשות בהקדם המבואר **במסכת שבת דף קיח ע"א** אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר אז תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וגו' לא כאברהם שכתוב בו קום התהלך בארץ לארכה וגו' ולא כיצחק שכתוב בו כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל אלא כיעקב שכתוב בו ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה: **ויש לשאול מדוע המענג את השבת מקבל נחלה בלי מצרים כיצד קשור הדבר לעונג שבת?**

הסטה ציבורית נגד השבת:

כבר כתבנו שבוע שעבר על הפרשה הבוררת במדינתנו חוק המרכולים וכפיית שמירת השבת לטענת חלק מהציבור, אין ספק שאם היו עושים משאל עם בצורה פרטנית היה נגלה לעיני כלל ישראל כי רוב רובן של תושבי הארץ מעם ישראל חשוב להם קדושת השבת ואף מבינים את המשמעות של ערך מנוחת השבת, גם אם לא בצורה האישית לפחות בצורה הציבורית, בהיות וכך היה עד לפני קום המדינה שבכל עדה ועדה היה נדיר לראות כיצד מחללים שבת בפרהסיה ובצורה ציבורית, ופעם הלכתי לראות אתר נופש ביום שישי ופגשתי איש מבעלי המקום שעובד לתקן ולסדר ואמר לי אני מקנה בכס החרדים יש לכם שבת מנוחה אשר בו מאפשר את מפגש כל המשפחה, ואצלנו אף פעם לא יכולים להתראות יחד אלא כל אחד עסוק בעסקיו וענייניו ואין מנוחה אלא עשרים וארבע שבע כשפת העם אתה סביב השעון עובד מתוך רדיפת מילוי הסיפוקים והצרכים, אמרתי לו עד כמה אתם טועים אם תחשוב הרי לצורך מה אתה עובד בכדי שיהיה לך אפשרויות למלא את הסיפוקים והצרכים בחיים, אך הרי כל הזמן אתה עסוק ואין לך את הזמן ליהנות מכל עמלך ואם כן מה התועלת בעבודתך, אילו היית מאמץ לעצמך שמירת השבת ועושה אותו ליום מנוחה היה פרק זמן שהיית נהנה מכל עמלך וממשפחתך ונותן לך כוח להמשיך עוד שבוע ומצפה ומחכה לסוף השבוע כך היו חייך מתוקים והדבר נתון בידך. אולם לצערנו יש בתוכנו שעומד לנגדם רדיפת התורה והדת ומושפעים מבעלי אנטרסים צרים להשיג את הכסאות בכנסת ומלבים את האוירה הציבורית כאילו באים להרע עם הציבור ולכפות עליו כפיה דתית הכל בשביל לעשות מכך הון של קולות, ולזאת החכם עיניו בראשו להבין שטובת כלל ישראל והמיוחדות של העם סגולה שנבדלנו מכל העמים שניתן לו השבת אשר ממנה שואבים את הקדושה הברכה וההצלחה לכל ימות השבוע כי היא מקור הברכה.

ביאור הגר"א לרמז על מי ששכח:

ובזה נבוא לביאור הפרשה כתב הגר"א לתרץ וז"ל אמנם יש לבאר דרמזה לנו התורה הקדושה בזה למה דאיתא בגמרא **במסכת שבת (דף ס"ט ע"ב)** אמר ר"ה היה מהלך בדרך או במדבר ואינו יודע אימתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד, אי"ר ובכל יום ויום עושה לו כדי פרנסתו אפילו בהוא יומא שמשמר וכי ע"ש, וכ"פ הרמב"ם והש"ע, וזהו שאמרה התורה"ק זכור את יום השבת, רצונו לומר שתזכור תמיד אימתי שבת שלא תשכחהו מתי הוא. ואז תרוויח וטוב לך בשני הסוגים בסוג הגוף ובסוג הנפש, בסוג הגוף כי ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך, היינו כל לרבויה, לא רק כדי פרנסתך אלא כל מלאכתך המצוי אצלך לעשות, וגם תרוויח במיני הנפש, היינו ויום השביעי שבת וגו' לא תעשה כל מלאכה, ג"כ כל רבויה הוא, אף לא כדי פרנסתך שלא תצטרך לחלל שבת מפני פיקוח נפש ולעשות כדי פרנסה, וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא (עי' תענית ט" ע"א). (קהלת יצחק עה"ת, שער ב"ר פ' ואתחנן). ובזה תירץ את שני השאלות הראשונות.

בריאת יום השבת לקדושה ולמנוחה ולא לעסקים:

ועוד נוסף לתרץ השאלות האחרות נקדים ונאמר שעלינו לדעת כי הכוח והסגולה של כל דבר בבריאה הוא ניטע בו בששת ימי בראשית ואין אפשרות לשנות לגרוע או להוסיף מהסגולות שהקב"ה ניטע בבריאה, ולכן לא יוכל האדם לשנות את התכונות של בעלי החיים אשר הקב"ה הטביע בהן וכל מין למינו ישכון ויוליד כמותו, וכן כל הצומח כל מין מצמיח את מינו ואינו יכול לנטוע גרעין של עץ תפוחים ויצא בנות או תפוח אדמה ויצא עגבניה וכדומא, בהיות והקב"ה ניטע בכל נוצר את היכולות שלו וכפי שניתן לו בששת ימי בראשית ממשיך עד ימינו, כמאמר חז"ל **במסכת חולין דף ס ע"א** דאמר ריב"ל כל מעשה בראשית בקומתן נבראו, בדעתן נבראו, בצביונם נבראו; שנאמר ויכולו השמים והארץ וכל צבאם, אל תקרי צבאם אלא צביונם. ללמדנו שלא ניתן לשנות מעשה בראשית אלא כפי שנבראו כך ישארו עד סוף כל הדורות, **ועוד מבואר שם** כיצד משה רבנו ידע שיש רק ארבע בעלי חיים שיש להם סימן אחד ואילו שאר בעלי חיים הטמאות אין להם שום סימן ואילו הטהורות יש להם שני סמנים מכאן שהתורה מהשמים, ללמדנו שמה שהקב"ה הטביע בבריאת העולם לא ניתן

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

לשנות ולכן מאז בריאת העולם ועד סופו ישאר רק ארבעה בעלי חיים עם סימן אחד, ומהיכן משה רבנו ידע מה נמצא בכל כדור הארץ ומה יהיה בדורות הבאים, אלא בהכרח שהתורה מהשמים וזה מאמרו של הקב"ה שברא ויצר את העולם מעיד על כך מה יצר. ופעם בטיסתי ישב לידי פרופסור במכון ויצמן לגנטיקה שידועים להפריד את הגנים ולייצר דמויות דומות ולשכפל יצור דומה, חשבת לעצמי לדבריו האם ח"ו דברי הגמרא לא אקטואליים לזמננו ולכן שאלתי אותו האם אתם מסוגלים אחרי כל המחקר והמדע לייצר עוד יצור חמישי שיהיה רק סימן אחד או מעלה גרה או מפריס פרסה, והשיב לי שאינם מסוגלים לשנות את המציאות ורק לשכפל את הקיים. אחר הדברים האלה יובן היטב לשון הפסוק מדוע התורה כותבת ששת ימים תעבוד וגם מהו כל מלאכתך, וגם מה הטעם שבגלל שהקב"ה נח בשבת על כן צריך לשמור השבת, התשובה לכך הקב"ה מנמק את חובת שמירת השבת היות וששת ימים עשה הקב"ה את השמים ואת הארץ ונטע בהם כוח עשיה ויצירה הצלחה וברכה והם מסוגלים לעשיית עסקים ואת כל מלאכת האדם שחפץ מאחר ונטע בהן הקב"ה כוח של יצירה ועשייה, אולם את יום השבת ברא אותו שביום השביעי שבת וינפש למנוחה ויקדשהו ולכן לא ניתן לעשות בו כל מלאכה כי אין בו את סגולת היצירה והעשייה ולא שייך להצליח לעשות בו שום עסק, ללמדנו שאת יום השבת הפך ליצירה אחרת משאר הימים והוא יום מקודש ואינו מיועד לעשיית עסקים ועבודה ואינו מסוגל להצלחה בעסקים אלא ההפך הוא מקור הברכה לכל ימי השבוע כאשר מכבדים ושומרים את השבת היות והקב"ה ברא אותו ליום מנוחה, וכל מה שיעשה האדם ביום הזה יאבד ממנו ואף יותר מכך ולכן כל מי שמחלל שבת רח"ל נענש בדרך כלל בשריפה או איבוד ממונו ורכושו בכל מיני דרכים.

"אין דליקה מצויה אלא בבית שמחללים שבת"

ואכן כך כותבת התורה בספר שמות פרק לה (ג) לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ומבואר במסכת שבת דף קיט ע"ב אמר רב יהודה בריה דרב שמואל משמיה דרב אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת, שנאמר ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא וגו' והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה. וכתב הכלי יקר שם (ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. ועל צד הרמז ירמוז כאן אל העונש של מחללי שבת, כדאיתא (שבת קיט ב) אמר רב אין דליקה מצויה אלא במקום חילול שבת שנאמר (ירמיה כז יז) ואם לא תשמעו לי לקדש את יום השבת וגו' והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה, וכו' ואמר לא תבערו אש, לא תגרמו לכם על ידי שלא תשמרו את השבת כראוי שתבער האש בכל מושבותיכם בבתי ספונים שלכם ביום השבת, בשעה שאין בני אדם מצוין לכבותה. עיין כל זה בעוללות אפרים מאמר רס"ט: וכן הובא בליקוטי מהרי"ל שמות פרשת ויקהל לא תבערו אש וכו' [לה, ג]. נראה לי על דרך מאמר חז"ל (שבת קיט ב) אין הדליקה מצויה רח"ל אלא במקום חילול שבת. וי"ל פירוש הפסוק לא תבערו אש בכל מושבותיכם, דהיינו שלא יהיה דליקה, ע"י מה, ביום השבת, ע"י שנהיה שומרי שבת לא יהיה דליקה: וכ"כ מרן החיד"א בספרו חומת אינך שם לבאר עוד מסגולות השבת.

מדוע זוכה לנחלה בלי מצרים:

ועל השאלה האחרונה אפשר לבאר מדוע מקבל שכר בלי מצרים בהקדם שכתב רש"י על שמות פרק כ פסוק ט ועשית כל מלאכתך כשתבא שבת יהא בעיניך כאלו כל מלאכתך עשויה שלא תהרהר אחר מלאכה (מכילתא): ביאור הדברים כיון שמטבע האדם שגם כאשר נכנס שבת ונאלץ להפסיק מלאכתו אבל את מחשבותיו קשה להפסיק וממשיך ביום שבת לתכנן מה לעשות אחרי השבת, אולם המאמין שהכל תלוי בקב"ה ולא במעשה ידיו מתגבר על עצמו ורואה כאילו כל מלאכתו נגמרה ואינו נצרך למחשבות ותוכניות יותר, נמצא עושה גבול לא רק למעשיו אלא אפילו למחשבותיו, וכיון שעושה גבולות לכבוד השבת מקבל שכר בלי גבולות, וי"א מצרים היינו מועקות ודאגות שכיון שהסיר מחשבות מליבו הקב"ה מסיר ממנו כל דבר שמיצר ומדאיג את האדם.

מעשה שהיה כיצד ניצל רכושו בזכות שמירת השבת:

סיפור נפלא סיפר ת"ח נאמן לראות בחוש ששמירת השבת היא המביאה את מקור הברכה וח"ו להיפך, בימי נעוריו היה אביו מבוני עיר מסויימת בארץ ישראל הוא בנה את עשרים הבתים הראשונים בעיר הזאת, מקום מגורי אביו היה אז העיר יפו ההשקעה הגדולה ביותר בבנין היתה אז המלט לבטון כי הוצרכו לקנותו ולהביאו מחוץ לארץ תמורת הון רב, הלה הזמין כמות גדולה של מלט המלט הגיע ביום ששי אחד שבתחלת הקיץ בחביות מגולות, והנה אחרי הצהריים של אותו יום שישי כשכל המלט היה כבר מונח בשטח של הבניה והפועלים כבר חזרו לעיר מגוריו יפו נתקדרו השמים בעבים ובכל רגע היה עלול לירד גשם זלעפות, הופיעו הפועלים אצלו בבהלה והזהירוהו אודות כמות המלט הגדולה הנמצאת בחביות מגולות במקום הבניה ואם ירד עליהם המטר יתקלקל לגמרי וההפסד בממון יהיה כל ישוער ואין לו ברירה אחרת למען הצלת ממונו אלא שהם יסעו לשם עם עגלות טעונות קרשים לכסות את החביות היטב, אולם כפי הזמן שנותר להם עד שבת בודאי לא ימלטו מחלול שבת חס ושלום, והיות שהוא היה איש ירא אלקים ענה להם נחרצות אני אינני מוכר את השבת תמורת כל הון שבעולם, וכן אני מזהיר ששום יהודי לא יחלל את השבת עבורי גם לא בכדי להציל את כל רכושי שעלול לרדת לטמיון, ואמנם בליל שבת ירדו גשמים עזים בארץ כך שהדבר היה ברור שכל הרכוש הגדול נאבד ונפסד, אולם יהודי יקר זה ערך את שלחן השבת שלו בפנים מאירות שר את הזמירות כרגיל למד חומש ורש"י ועסק באמירת תהלים כהרגלו כאלו שום דבר לא קרה ולא יקרה כפי שאכן הורו חז"ל שבשבת על האדם להרגיש כאלו "כל מלאכתך עשויה" רק בצאת השבת לאחר שהבדיל על היין החל לבו נוקפו על ההפסד הגדול באבוד הכמות הגדולה של המלט שעלתה לו בדמים מרובים ויגיעה רבה ועכשיו ירד הכל לטמיון, מיד נטל עגלה לנסוע למקום הבניה אולם כשהגיע לשם הופתע ונדחם ממראה עיניו כל החביות המלט שלו היו מכוסות היטב בקרשים ופחים ואבנים כראוי וכיאות ולא נגרע ממונו דבר, הוא לא האמין למראה עיניו ורצה למשש את הנס בידיו הוא תחב ידו לתוך המלט והנה הוא יבש וטוב לשמוש, וחשב

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

בדעתו מי יודע אולי נשלחו מלאכי עליון לשמור על השקעתו הגדולה ולכסות את חביות המלט השיכות לו שלא יוזקו במטר, לאחר מכן נודע הדבר שאנשי חברת סולל בונה אמנם שלחו אנשים לכסות את חביות המלט שלהם אך בחשכת הלילה הגיעו הפועלים לשטח הבניה השייך לו וכיסו את החביות שהיו שייכות לו במקום לכסות את החביות של סולל בונה וכך ניצל רכושו ושומר מצוה לא ידע דבר רע על דרך הכתוב **באיוב כז יז** "יכין לרשע וצדיק ילבש".

מעשה עם החפץ חיים שהשבת מקור הברכה:

ואכן מסופר בספר "דרכי מוסר" מביא מעשה ששמע מפי החפץ חיים זצ"ל פעם אחת הגיע החפץ חיים לעיר צרניקוב ושמע שיש בעיר יהודי בעל בית חרושת המעסיק פועלים יהודים בשבת, נכנס הח"ח ודיבר עמו שיפסיק את העבודה בשבת, ענה לו אותו אדם אני מרויח בכל יום ארבעת אלפים רובל וכי רוצה אתה שאפסיד כתוצאה מן השביתה בשבת סכום כ"כ גבוה, אמר לו הח"ח שאינו צודק כלל בחשבוננו ואם ימשיך לחלל את השבת הוא עלול להפסיד את כל בית החרושת, ונימק דבריו דהנה התורה רוצה להזהיר את האדם על שמירת השבת מדוע מצווה עליו "ששת ימים תעשה מלאכה" ציווי שאינו נוגע לעצם הענין, אלא נתכוונה התורה לומר לאדם אם רצונך שתהיה לך פרנסה במשך ששת ימי המעשה עלך לשבות ביום השביעי, אבל אם לא תשמור על קדושת היום השביעי אז גם בימי השבוע לא יהיה לך מה לעשות, לשמע הדברים ענה לו האיש בלעג מה הרב חושב וכי פסוק בחומש יעמיד את בית החרושת שלי ללא עבודה עשרים וארבע שעות בכל שבוע, זמן קצר אחרי השיחה שהיתה בין הח"ח לבין בעל ביהח"ר נכנסו הבולשביקים לרוסיה ובין שאר פעולותיהם החרימו את כל בתי החרושת שהיו בבעלותו של אותו האיש, הוא עצמו הצליח בדרך נס לברוח בעירום ובחוסר כל ולהנצל ממות, בראותו את אשר עבר עליו נזכר בדברי הח"ח ומיד הריץ לו מכתב והודה ואמר עכשיו אני רואה שדבריו צודקים ואמיתיים אכן יש בכוחו של פסוק בחומש לשתק את בית החרושת.

מעשה עם הסטייפלר זצ"ל:

יודוע ומפורסם היה שרבנו יעקב קנייבסקי הסטייפלר זצ"ל לא היה מברך מחללי שבת בגלל שהיה אומר מאחר ושבת מקור הברכה שום ברכה לא תועיל, וזה דומה לאדם שממלא מים בדלי שיש בו חור בתחתית וכל מה שממלא נשפך כך שאף פעם לא יוכל למלאותו, ומעשה שראיתי הדבר במו עיני הייתי רגיל לקחת לפעמים תלמידים לראות את גדול הדור והתמדתו בתורה ולהתברך, והנה אחד התלמידים ביקש ברכה עבור אחד מבני משפחתו ששמו כך וכך, אמר הסטייפלר ברוח קודשו שאינו יכול לברכו כי הוא מחלל שבת למרות שאינו יודע ומכיר על מי מדובר, וכך היו מעשים רבים שראינו ממש רוח הקודש ברורה בתשובתו.

מוסר השכל:

אחר הדברים האלה הראת לדעת כי יום השבת הוא יצירה בפני עצמה בשונה מיתר ימות השבוע והיא מקודשת לתורה תפילה ומנוחה וממנה מתברכים ימות השבוע וזו סגולתה, והמחלל את השבת סופו מאבד את רכושו כי השבת תובעת את עלבונה, ויתירה מכך כאשר האדם מקדש ומכבד את השבת לא רק במעשה אלא גם בדיבור ומחשבה ויודע שבשבת אין לדבר ולא לתכנן את עסקיו אפילו במחשבה זוכה לנחלה בלי מצרים כהבטחת חז"ל מידה כנגד מידה, ולכן אשרי כל מי שיכול לדבר על כך בכל מקום להלהיב את הלבבות על שמירת וכבוד השבת, ולחזק בידי שלוחי דרבנן לקיים את חוק המרכולים, ולא להיגרר אחרי אותו מיעוט אשר מוכן לרמוס את התורה וקדושתה אך ורק בשביל להשיג את מבוקשם קולות בבחירות, והחלש יאמר גיבור אני ובזכות זה שנחזק את עצמנו ביתר שאת ועוז בקדושת השבת ישפיע על הכלל לשמור את השבת ובזה נזכה להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה אכ"י".

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא